

Sygn. akt IV CSK 664/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Ośrodka [...] I. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację juredyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w sprawie zachodzi.

Ponieważ skarżący na s. 5 skargi twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powoda nie przedstawia na s. 5-11 tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle jej uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów – a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach, odnosi się w całości do kwestionowania oceny dowodów i poprawności ustaleń faktycznych, które to zarzuty pozostają poza zakresem kontroli kasacyjnej.

Skarżący nie przekonał zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, ponieważ w odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany nie wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a jedynie wnioskował o jej oddalenie (por. postanowienie SN z dnia 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, niepubl.).

db

[l.n]